

andring i Valgloven, forinden man i Forveien var kommen til en anden Forandring i Valgloven, nemlig Omfordeling af Valgkredsene. Jeg kan nu ikke se Berettigelsen af dette Standpunkt, jeg kan ikke se, at disse to Ting staa i mindste Forbindelse med hinanden; men dette skal jeg lade ligge. Den meget ærede Minister vil erindre, at der i den Udvalgsbetænkning, som her blev afgiven i Thinget over dette Forslag tidligere fra min daværende Medforslagsstiller's Side og fra min Side subsidiært, blev fremsat og udarbejdet et andet Forslag, som gik ud paa det, som den meget ærede Minister antydede, at man lod Raaringen bortfalde og henlagde den hele Valghandling omkring i Kommunerne. Dette Forslag blev optaget som principalt af det ærede Medlem fra Rallundborg. Det syntes dog ikke, at der her i Thinget var nogen Stemning for at lade Valgdagen bortfalde, men jeg fremhæver kun dette, fordi der heller ikke i Landsstinget, om det end blev berørt, syntes at være nogen Stemning for overhovedet at gaa til hemmelig Afstemning til Folkethinget i den ene eller den anden Retning. Dersom der havde været Stemning for at tage Lovforslaget saaledes, som det subsidiært var foreslaaet af min daværende ærede Medforslagsstiller, som nu ikke er Medlem mere, dersom man havde villet gennemføre noget Saadant, saa vilde det kunne være taget under Overveielse her i Thinget, om man troede at kunne gaa med til at bringe Valgdagen dette Offer eller ikke, men dette Spørgsmaal kom ikke til at ligge for.

Jeg veed ikke, om min Hukommelse svigter mig, men dersom den gør det, beder jeg mig undskyldt, men det forekommer mig, at den høitærede Minister ogsaa tidligere som Betingelse fra hans Side for hemmelig Afstemning til Folkethinget har stillet den Forandring, at Valgkredsene skulde omlægges saaledes, og at Valghandlingen skulde foretages saaledes i Valgkredsene, at man i hver enkelt Valgkreds valgte flere Medlemmer til Folkethinget, ligesom man nu gjør til Landsstinget. Det er muligt, at min Hukommelse stuffer mig i saa Henseende. Dersom det er Tilfældet, beder jeg om Undskyldning; men jeg erindrer dog, at jeg tidligere har gjort opmærksom paa, at en saadan Forandring i Valgloven ikke kan finde Sted uden en Grundlovsforandring, idet der jo i Grundlovens § 32 sidste Punktum udtrykkelig staar om Folkethingsvalg: „Enhver Valgkreds vælger Een blandt dem, der have stillet sig til Valg.“ Vil man altsaa ordne Folkethingskredsene saaledes, at hver Kreds vælger flere, saa bliver det Noget, som kræver en Grundlovs-

forandring, og som altsaa ligger temmelig langt borte.

Judenrigsministeren (Singerlev):

Jeg tror nok, at det ærede Medlems Hukommelse har svigtet ham, naar han har sagt, at jeg har stillet en saadan Forandring. Jeg har ganske i Almindelighed udtalt mig om Sagen, og jeg har der sagt, at jeg og Regjeringen i og for sig principielt ikke modsatte mig den hemmelige Afstemning, men det ærede Medlem erindrer uden Tvivl, at ogsaa jeg har udtalt, at det subsidiære Forslag, som var stillet af eller tiltraadt af det ærede Medlem fra Samsø (A. Sørensen), for mig betegner den Veie, som det er ganske nødvendigt at gaa: nemlig Afstemning i Kommunerne, naar man vil gaa til hemmelig Afstemning. Forøvrigt har jeg ikke i Entelthederne taget Del i Forhandlingerne om dette Forslag. Der har heller ikke været Grund til det for mig; thi jeg har ikke haft stor Tro til, at der var stærke Nisser om dets Gjennemførelse, lige saa lidt som der er nogensohelst rimelig Udsigt til dets Gjennemførelse. Jeg tror endnu, at hvis man vil forandre paa Valgloven paa den Maade og gjøre forskellige Forandringer deri, saa kan det maaske ikke undgaa, at der maa ske en Grundlovsforandring. Det er muligt, men jeg ser heller ingen Fare deri, forudsat at man er enig om fra alle Sider, at Grundlovsforandringen bør finde Sted. Hvorfor saa ikke ogsaa gjøre denne, naar Alle ere enige om, at det Maal, man vil naae, bør naaes?

A. Sørensen: Det forekommer mig, at den høitærede Minister stiller sig lidt den- ligere overfor Lovforslaget om hemmelig Afstemning ved Lovforslagets første Behandling, end han pleier at gjøre ved senere Behandlinger; for det kan ikke negtes, at da det var for her i Fjor, da maatte det staa saaledes for Enhver, der hørte den høitærede Ministers Udtalelse den Gang, at han ikke fandt, vi burde gaa til den hemmelige Afstemning, medmindre vi valgte Folkethingsmændene amsvis efter Forholdstal. Den høitærede Minister fremskillede det ikke som Noget, man muligt kunde gaa ind paa, men det maatte være klart efter den meget ærede Ministers Udtryk, at han mente, det var nødvendigt, at man gik ind derpaa, før der kunde være Tale om at give os af med at vedtage Loven om hemmelig Afstemning. Det er kun denne Oplysning, jeg finder det rigtigt at gjøre, og jeg skal kun sige til, at efter den høitærede Ministers Udtalelse nu vil jeg haabe, at han vil stille sig lige saa